

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

5. De Vvedekindo Saxoniae duce, qui sub sacrificio Missæ vidit speci[em] eleg[an]tis pueruli in Eucharistia: quo miraculo commotus, Christianam religionem amplectitur, Mindensis Episcopatus prima ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Virum pauperem, non longè a monasterio habitantem vxor adultera maleficiis cruciabat. Sicut enim ei in ira ac furore fuerat comminata, ita egerat vt per malignas incantationes, vt miser homo cõsumptus carnibus, nec posset mori, nec viuere permitteretur. Sepius denique & vocis vsu, & sensum omnem corporis amittebat, iterumque redibat nõ ad vitam, sed ad mortem polixiorem crudeliter reuocatus. Adducitur tandem homo ad virum Dei, in monasterio demorantem, & ei tragœdia miserabilis explicatur, qui vehementer indignatus, antiqui hostis malitiam tantum sibi in Christianum vsurpasse, vocans duos ex fratribus, ante sanctum altare hominem deportari, ibique superposito eius vasculo Eucharistiam continente, in ipsius Sacramenti virtute à læssione Christiani iubet dæmonem prohiberi, factum est, vt præcepit, & miserum hominem post tantos cruciatus fides perfecta perfectæ reddidit sanitati.

Albertus Crantzius lib. 1. cap. 9. Eccle. hist. de Vvedekindo Saxonie Duce, qui sub sacrificio Missæ vidit speciem elegantis pueruli in Eucharistia: que miraculo commotus Christianam religionem amplectitur, Mindensis Episcopatus prima iaciēs fundamenta.

Incessit cupido Principi Saxonum Vvedekindo,

kindo, lustrare regis Caroli Magni castra quod etsi palam iam reconciliato liceret, libuit tamē ignoto habitu liberius omnia scrutari. Vicina erat Paschalis solemnitas, & rex cū uniuerso milite pro Christiana pietate se tum facris imminentibus apparabat, commemoratione Dominicæ passionis, & expiatione criminum in purgatione conscientia. V Vedekindus mendici habitu per fluium in nauicula illabatur; & quo minus nosceretur, mendicus cum mēdicis ad stipem sedebat. Ingens quippe pauperum regionis multitudo quotidie affectabatur. Rex illis largam stipem iussit erogari. V Vedekindus, vbi ad eum peruētum est, dexteram & ipse protendit. Attendit, qui distribuit incuruum in manu digitum, qualem sciebat habere V Vedekindum. Vultum eius diligentius intuetur: agnoscit aridens, qui largiebatur. Quid ita mendicus inter mēdicos sederet, princeps ditissimus, percōtatur. Ille nihil adhæc, sed ad regem se iubet introduci. Erat tum sanētissimus Paschæ dies. Rex hilariter excepit venientem, percontatus quid sibi vellet indignus principe habitus. Ille sub hæc: Volui serenissime Rex, hoc habitu incognitus (vt sperabam) lustrare secreta gestorū, quæ cognitus non tam fidēter adspicerem, curiositas induxit, vt latibulum quærerem, qui inter tuos nunc in gratiam susceptus, pro palam poteram percontari quæ vellem. Quid igitur,

igitur, inquit Rex, vidisti, quod te vidisse delectat? Ille, vt erat adhuc rerum Christianarum rudis, subintulit: Vidi, quod mirabar, ante biduum te vultu dimisso tristem, incertus quid contigisset, quod tantum regem contristaret. Cōmemoratio fuit Dominicæ passionis, quæ die Parasceues regium vultum obscurasset. Rursum, inquit, vidi hodierna die te primùm sollicitum, & ad rem attentissimum: Postea verò mensam adieras templo mediam, ita hilariter mihi conspectus es vultu, vt repentinæ in te mutationis me caperet miraculum. Stupor autem erat videre, quod de manu purpurati sacerdotis singuli pulchellum puerum in os susceperent, quem quibusdam ludibundum aridere, vltro properare: aliis verò abhorrentem auertisse vultum, & tamen in ora demissum, nec redeūtem adspexi. Hoc quid sit, necdum accipio. Tum Rex: Bene, inquit, profecti, plus tibi aliquid, quàm cunctis sacerdotibus, & omnibus nobis ostensum est. Inde mutata veste, manu secum abstractum, docuit grande pietatis mysteriū in altaris sacramento. Qua re cognita, exhilaratum ducē orasse, vt proprium illi sacerdotem permitteret, qui diuinæ rei curam haberet, crebriusque in conspectu perageret altaris sacratū ministerium. Rex etiam Pontificem illi daturum promittit, modò illi habitationem Episcopo dignā prouideret. Ducem verò arcem suam ad VViferam

ram

ram vtriusque capacem ostendisse, deditq; in eiusdem arcis non exiguo circa locum ædificanda Ecclesiæ. Ferunt proinde nomen Ecclesiæ prouenisse, quod meum & tuum, quasi communis duorum possessio, sonat in lingua Saxonū vernacula, *Miu Diu*. Erat vir præcipua religione Herimbertus, qui cū Carolum latere non posset, dignus est habitus, quem primum præficeret Ecclesiæ Mindenſi Episcopum. Adiecit illi ministeriales non paucos, nec paruos: vt haberet Ecclesia defensores suos. Illi verò, quia ex imo gradu in nobilitate excreuerant, vt partim Comites, partim Duces fierent, spreuisse matrem videntur. Ornata autem est Ecclesia iam tum ab initio multis sanctorum reliquiis, Feliciani, Fulginatis Episcopi & martyris, Theodori Episcopi, Carphori, & Habundi martyrum. Profecit autem Ecclesia tam in spiritalibus, quàm temporalibus sub hoc Pontifice: agente nouitio feruore in populo recens conuerso. Instante nihilominus bono Pontifice, qui frugem diuini verbi curauit in populo multiplicari.

*De quodam Hebræo, qui sub diuinis mysteriis per S. Basilium celebratis, vidit Episcopum infan-
tem pariri, eius que miraculi occasione conuersus est.
S. Amphilochius Episcopus & Guimundus in
vita S. Baslij Episcopi, qui vixit anno 370.*

CAP. VI.

Diuinum ministerium Basilio agente, Hebræus